

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspeditelja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeňških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 134.

V Ljubljani, v četrtek 14. junija 1894.

Letnik XXII.

Občni zbor političnega društva „Edinost“.

Trst, dne 13. jun.

Dne 10. t. m. vršil se je v Trstu redni občni zbor našega političnega društva. Razun ostalih poslancev sta bila navzoča tudi drž. poslanca Nabergoj in Spinčič. — Predsednik Mandić otvoril je zborovanje predstavljajoč omenjena drž. poslanca, deželna poslanca Goriupa in Vatoeva ter vladnega zastopnika. V nagovoru izraža veselje, da se je zborovanja udeležilo tako veliko število, kar je dokaz da se umeva važnost političnega društva. Povdarja, da je odstopajoči odbor storil, kar so mu moči dovoljevale, da svojo nalogo častno izpolni. Društvo se je pečalo v prvi vrsti s šolsko zadevo, s katero se pečajo tržaški Slovenci že nad deset let. Pripoveduje osodo slovenske ljudske šole, kako se je odigrala pred časom v mestnem zboru ter izrazi poslancu dr. Sanci u zahvalo za njegovo možgato potegovanje v mestnem zboru, čemur tudi zbor pritrudi ključ „živio Sanci“. Odbor se je pečal tudi z delavsko zadevo glede splošne volilne pravice ter je zadevo priporočil državnim poslancem. Glede društvenega organa „Edinosti“ se je doseglo, da se izpolni želja izrečena pri lanskem občnem zboru, da se ustanovi dnevnik. Današnja oblika lista odgovarja vsaj deloma dnevniku, kajti izhaja 6 krat na teden. Pričakovane podpore lista se ni dobilo in ako se je ne dobi od strani tržaških in ostalih Slovencev sploh, se boji predsednik, da bomo morali storiti korak nazaj. Upa, da do tega ne pride, ker bi bilo ne samo škodljivo temveč tudi nečastno. Dalje se spominja delovanja deželnozbornske manjšine v deželnem zboru isterskem povdarjajoč, da je ista vsaj nekaj dosegla, namreč to, da je s svojim odločnim postopanjem vrgla seme nesloge mej deželnozbornsko italijansko večino, kakor tudi to, da je predsedništvo zbora pričelo sprejemati tudi hrvatsko-slovenski pisane predloge in interpelacije ter da samo oskrbljuje italijanski prevod vsebine. — Odbor političnega društva pečal se je tudi s praktičnimi gmetnimi vprašanji, kajti deloval je tudi na tem, da se ustanovi v Trstu „kmetijska zadruga“, katera je te dneve dobila po vladi potrjena pravila in ki bode imela prih. nedeljo ustanovni zbor. — Zaključujoč nagovor, izjavlja, da je govoril v imenu odstopajočega odbora, ter se zahvaljuje na izkazanem zaupanju.

Inženier g. Živic priznavajoč odborovo marljivo delovanje, kara ga, da preveč na skrivnem dela ter da vsled tega nima ljudstva za seboj in tudi korenike v narodu ne. Želi, da odbor bolj javno deluje ter da prihaja v dotiko z ljudstvom. Opisuje na drastičen način zadevo šolske komisije, ki je vpraševala slovenske stariše v italijanskem jeziku čeprav niti 10% ni znalo italijanski. Ker je že ž njim predsednik komisije grdo postopal kot s kakim zločincem, kako je še le moral postopati s priprostim delavcem? Povdarja, da je v tem oziru premalo storilo politično društvo. Priporoča, da naj nikdo ne govori brez potrebe italijanski in kako Italijan odzdravlja italijansko, Nemeec nemško, tako bi morali tudi Slovenci na italijanski „bon giorno“, odgovoriti „dobro jutro“. Z ozirom na splošno volilno pravico bi hotel

nekaj opaziti, no o tem pove pozneje svoje mnenje.

Po kratki predsednikovi repliki na opazke g. Živica prečital je društveni tajnik g. Cotič poročilo o delovanju odbora, v katerem reaguje proti očitjanju od nekatere strani, da je politično društvo „Edinost“ preveč mrtvo in da niso takšni uspehi, kaki bi morali biti. Priznava brez ovinkov, da je organizacija tega društva pomanjkljiva in nepopolna ter da se dosta sklepa in malo izvrši. Ker se mora računati z razmerami, je težko vse uvajati v praktično življenje, kar se pri odborovih sejah sklene. Da vsega ne dosežemo, je kriva nezavednost našega ljudstva in pa mogočni nasprotnik. Mnogo rodoljubov misli, da so s tem storili že svojo dolžnost, ako so podarili nekaj družbi sv. Cirila in Metoda; to pa ni dovolj, kajti taka požrtvovalnost je nepopolna. Domovini se mora žrtvovati ne le koji novčič, temveč tudi delavna moč. In uprav to je največja naša rana, ker nam primanjkuje delavcev. Dela je mnogo — delavcev pa malo, kjer pa ni delavcev, tam se ne more razdeliti delo. Zaključujoč svoje opazke, upa tajnik, da se dela poprimejo vsi oni, ki imajo zmožnosti zato. Prehajajoč k poročilu o važnejših dogodkih naglašja, da odborovo delovanje v tem letu ni bilo popolnoma nevspešno. Razun marljivega obiskovanja sej in posvetovanja pečal se je odbor tudi z vprašanjem slovenskega dnevnika. Našteval je vse nevsčnosti, ki so bile na poti ustvarjanju sedanji obliki „Edinosti“. Zahvaljuje požrtvovalnost nekaterih rodoljubov, ki so pomagali pri delu, da se vsaj deloma nadomestuje dnevnik. Poročajoč o splošnem delovanju odbora povdarja, da je odbor sklenil z ozirom na prihodnje deželnozbornske volitve v Istri, sklicati to leto v poreškem in puljskem okraju tabore. Spominja se raznih sklepov in drugih zadev ter slednjič apeluje na zbor, da se izjavi o slovenski delegaciji v državnem zboru, ki se je razdelila na dva taborja ter naj izreče svojo o postopanju v tem oziru.

Končavši svoje poročilo, vprašal je predsednik ako ima kedo kako opazko k temu poročilu. Prvi se je oglasil g. inženier Živic, ter povdarjal glede pomanjkanja delavnih močij, da dokler bode odbor tajno deloval ne bode nikoli dosegel pravega namena. Seje bi morale biti javne, da mladina dobi priložnost izuriti se v delu ter da se odbor približa ljudstvu.

Gospod dr. Pretner opominja z ozirom na trditev v poročilu glede male udeležbe zborovanj, da v tem pogledu mnogo več zahteva, kajti zaradi udeležbe pri zborovanju ne bi se nikoli v zadrego prišlo. Želi, da se zborovanja večkrat sklicujejo tudi v okolici. Glede dnevnika omeni, da pri sedanji obliki ne sme ostati, kajti list mora postati dostojen izraz tržaških Slovencev. Priporoča, naj se potom akcij skuša povzdigniti list.

Poslanec Nabergoj povdarja, da se ne more za vse neuspehe dolžiti odbor, kajti v prvi vrsti krivi smo sami, ako se vse zahtevano ne doseže. Ker je naš položaj kritičen, ni umestno vsega v javnost obešati. Sklicujem se na veliko število Slovencev v Trstu, žalibog da mnogi spijo. Dosti se upije in zahteva, malo pa žrtvuje. Zanimarjamo se sami. Zaradi tega ni dobro zavračati krivico na levo

ali na desno, ampak glejmo sami nase. Glede slovenskih šol v Trstu izjavlja, da mu je neljubo o tem govoriti, kajti ni se postopalo, kakor bi se to moralo. Ako bi se bilo obzirno postopalo, gotovo bi ta zadeva ne bila v takem stanju, kakor je danes. Omenja važno zadevo o kmetijski družbi, katere osoda je v naših rokah. Ako vsi, ali vsaj večidel okoličanskih kmetov vstopi v zadrugo ter ako se je trdno oklenemo in ako bomo imeli srce do matere narave, bode zadruga vspevala. Naša vnemarnost je kriva, da nas nasprotni živelj potiskuje iz mesta v hrib. Govornik je govoril z ministrom Falkenhaynom v zadevi naše kmetijske zadruge ter ga naprosil glede podpore. Minister je obljubil podporo z ozirom na družbino delovanje, podpora gotovo pride od zgoraj, kajti poljedelski minister je jako pravičen mož, ki se ozira jednako na vse narodnosti.

Ker se je govorilo o krivicah, ki se godijo ljudstvu, spominja se govornik dogodkov po okoličanskih vaseh, — katerim so uzrok matadori narodnih nasprotnikov — kjer je ljudstvo, posebno mladina tako demoralizovana, da se je bati najhujšega, kajti pretepi in zapori so na dnevnem redu. Govornik želi, da se stvar prepreči. V to svrhu priporoča političnemu društvu, da izvoli enketo, ki bi celo zadevo natančno poizvedovala in nabirala dokaze, da se stvar uredi in po tem naj bi se zahtevalo pomoči proti taki boleznini na kompetentnem mestu.

Ni dobro vse na veliki zvon obešati. On je pripravljen o vsem poročati na kompetentnem mestu. No stvar nima veljave, ako ni dokazov, kajti ne verjame se, da se kaj sličnega more dogoditi v prosvetljenem XIX. stoletju. Priporoča prih. odboru, da to stvar uvažuje.

Za tem so govorili še nekateri člani z ozirom na poročilo tajnikovo, posebno pa g. Jakić, spominjajoč se izreke „fora i sciavi“, ko se je slišal v mestni zbornici o priložnosti razprave o slovenskih šolah, Jakić je tega mnenja, da bi morali delati oni, ki nič ne delajo, oni pa, ki delajo, naj zahtevajo in ne prosijo. Poslanec Nabergoj je prosil ministra za podporo kmet. družbi, nima nič proti temu, ako ta podpora ne bode politično škodovala, to je, ako se ne bode zahtevala od nas za to podporo — odškodnina na političnem polju. Dalje je govornik mnenja, da bi se morali ustavljati našim narodnim nasprotnikom in njih namene odkrivati le tam, kjer so oni nam škodljivi, v kolikor se dostaja pa njih delovanja nasproti državi, to naj se prepusti c. kr. organom, da ne bodo Slovani v očeh naših nasprotnikov denuncijanti.

Poslanec Nabergoj odgovarja Jakiću, da on pri poljedelskem ministru ni nič prosil, ampak le priporočal zadrugo v podporo. Strinja se pa popolnoma z Jakićem, da zahtevajmo, kar nam po pravici gre.

Predsednik Mandić odgovarja predgovornikom na nekatere opazke, posebno pa Jakiću, da bi on ne zahteval, temveč zaukazoval, kedar bi bilo v njegovi moči, in slučajji so, kedar se mora tudi prositi.

Reagovala sta na to še Jakić in dr. Pretner, na kar je predsednik dal glasovati o tajnikovem poročilu, ki je bilo potrjeno.

Gospod Martelanec je poročal o društveni blagajni, katerega poročilo se je tudi pritrdilo.

Pri četrti točki dnevnega reda, to je posamezni predlogi in interpelaciji, vprašal je g. inženir Živic pričujoče državne in deželne poslance, da naj poročajo o svojem delovanju.

Vstal je državni in deželni poslanec profesor Spinčić ter izjavil, da je že dve leti poročal o delovanju, to leto bi bil moral poročati dr. Laginja, ker pa je poslednji preobložen z različnimi opravili, javnimi in zasebnimi, ter ker mu je mati hudo bolna (umrla je že v soboto. Op. vr.) ni mogel priti k današnjemu zborovanju. Vsled tega bode poročal le v svojem in imenu dr. Laginje, ker sta v posebnem klubu.

Preteklo je že leto dnij — pravi — odkar sem zadnjič poročal. Od tedaj se je dosti spremenilo — no, mi dva se nisva spremenila. Kolikor se dostaja deželnega zbora tržaškega, to njega ne zadeva. Opomni pa mimogredé, da se v tem zboru ne dovoljuje braniti narodnih pravic niti v slovenskem, a niti tudi v italijanskem jeziku, kajti poslancem onih Slovencev, ki so toliko let Avstrijo ob Adriji branili, kliče se v mestnem zboru tržaškem „fora i scilavi!“ v navzočnosti vladnega zastopnika.

Govori dalje o delovanju v deželnem zboru tržaškem ter opisuje že znano postopanje manjšine z ozirom na pismene predloge in interpelacije. Ker so tako postopali, da varujejo z lastnim podpisom na predlogih in interpelacijah svojo poslansko imuniteto, proglasili so jih Italijani za „intrassigenti“. Italijanske novine so pisale, da so se nam dajale koncesije, in sicer zato, ker je predsednik vsled višjega naročila sprejemal hrvatsko-slovenske interpelacije ter oskrbljeval italijanski prevod. Torej to so koncesije v očeh teh gospodov, kot da nimajo Slovani pravice, da se tako z njimi postopa, kakor z drugimi narodi.

Kako se bode postopalo pri prihodnjih volitvah, nam pokaže bodočnost. Vê iz skušnje, da se bodo našli naši ljudje, ki se bodo vezali z našimi nasprotniki. No, naj znajo gospôda v katerem koli taboru, da ne bomo premenili taktike. Mi bomo hodili isto pot, kot doslej, in kdor hoče z nami iti, naj gre, kdor ne, naj ostane, kjer je. Kolikor se dostaja rabe našega jezika pri razpravah, se bomo vedno posluževali istega, kajti kadar dosežemo jezikovno enakopravnost, tedaj bomo lažje dosegli tudi druge pravice. Da se zvé o našem delovanju v deželnem zboru, pošiljali smo prepise vseh interpelacij in predlogov tudi na c. kr. vlado in posamične ministre, in da se gospod Jakic potolaži — nadaljuje govornik — nismo nič prosili, temveč pristavili opazko, da naj se jemlje vse v poštev ter se računa z našimi zahtevami.

Na Dunaju so pričeli spoznavati naše odnošaje, kajti nisva opustila nijedne priložnosti, da ne bi opozarjala na Istro. Stavila sva s pomočjo ostalih poslancev interpelacije na razne ministre ter govorila sva pri proračunih vseh ministerstev. Tukaj našteva govornik razne date, kdaj in o katerih predmetih sta govorila.

Gledé šolskih zadev opazuje, da je na podlagi njegove lanskoletne resolucije letos levičar dr. Beer stavil v državnem zboru predlog, v katerem se pozivlja vlada, naj ustanovi šole v Primorju v onih krajih, kjer jih ni, in sicer na podlagi materinega jezika. Tako so c. kr. organi dobili jedno pooblastilo več — zraven zakonov — da lažje take šole ustanove.

Nasproti poslancu Nabergoju priznava govornik, da smo deloma sami krivi tem odnošajem, ker ne zahtevamo redno vsega, kar nam gre. Toda če bi mi tudi zahtevali redno vse, našle bi se male formalnosti, zaradi katerih bi se zadeva zavlekla za jedno ali več let. Obžaluje dalje, da jeden slovenski poslanec ni hotel podpisati poslednje njegove interpelacije gledé hrvatske gimnazije v Pazinu, češ, da zahtevamo le šole za Hrvate, za Slovence pa nič; obžaluje to tem več, ker so oni zahtevali, da se ustanovi slovenska gimnazija tudi v Gorici in Trstu za Slovence in v Pazinu hrvatska za Hrvate.

Kritikuje Taaffejevo vlado ter dokazuje, da je ona Slovanom dosti škodovala, kajti vzela jim je še ono, kar so imeli, n. pr. Hrvatom gimnazijo v Pazinu, Slovincem v Kranju. Sedanja vlada je vsaj ustavna, kajti skoraj v vsaki seji odgovarjajo ministri na razne interpelacije ter sploh kažejo dobro voljo. Upa, da se bodo tudi oni prepričali o naših najelementarnejših potrebah. Mi-

nistri obljubujejo uvažati vse naše pritožbe, no, od obljub do izvršenja je še daleč. Zaključujoč svoje poročilo izjavlja govornik upanje v boljšo prihodnost.

Na vprašanje predsednikovo, ali se interpelant zadovoljuje s poročilom poslancev Spinčića, odgovarja g. Zivic, da ga je popolnoma zadovoljil. Zbor je tudi pritrdil poročilo.

Ker je bila že pozna ura in ker so hoteli govoriti še drugi poslanci in člani, posebno hotel je poročati o delovanju tudi poslanec Nabergoj, zaključilo se je pri tem zborovanju završiti le oficijelen dnevni red zborovanja, mej tem pa ostale posamezne predloge, interpelacije in poročila naj se razpravlja pri drugem izrednem zboru, ki bode v istih prostorih v nedeljo dne 24. t. m., ob 9. uri dopoldne.

Prešlo se je na volitev ter so bili izvoljeni sledeči gg.: profesor Mate Mandić, predsednikom; odborniki: Ivan Balanč, Ante Bogdanovič, Makso Cotič, Ivan Goriup, dr. Gustav Gregorin, Dragotin Martelanc, Fr. Podgornik, Josip Turk, Ivan Mar. Vatovec; namestniki: Ivan Mar. Bole, Štefan Gnjivič, Miha Hervatin, Ivan Mar. Klun, Anton Miklavc, Miha Poljšak, Anton Sancin-Drejač, Anton Trobec, Anton Truden; pregledovalca računov: Ivan Prelog in Julij Mikota.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. junija.

Neresnici. Dunajski „Vaterland“ opozarja na dve neresnici, ki sta se razširili po nekaterih listih. Tako je bilo izmišljeno, da bi bil Plener v konservativnem klubu, razjasnjujoč svoje valutne predloge, se izjavil, da odstopi Wekerlovo ministerstvo, ako se valutne predloge zavržejo. Krona pa želi, da Wekerle ostane. Nadalje tudi ni res, da bi bil Hohenzollern v klubu se izjavil, da čast države zahteva, da se vsprejmejo valutne predloge. On je rekel, da čast države ni odvisna od jednega glasovanja v zbornici poslancev, pač pa zahteva interes države, da se valutne predloge vsprejmejo. Konservativni „Vaterland“ misli, da razširjanje tacihih novic ni v interesu krščanske jednosti. Mi pa mislimo, da bi take neresnice se ne pojavljale v liste, ko bi gospodje v konservativnem klubu malo manj prikrivali, o čem da razpravljajo.

Splošna volilna pravica. V tem vprašanju imamo dva različna sklepa z dveh zanimivih shodov zadnjega časa. Dne 27. pr. m. je bil v Rešovem v Galiciji kmečki shod, katerega se je vdeležilo nad 1000 kmetov. Sklenili so resolucijo, naj se uvede splošna, jednaka, direktna volilna pravica s tajnim glasovanjem in izreklo se je obžalovanje deželnemu zboru in poljskemu kolu, ker se temu ustavlja. — V Pragi pa je bil shod krščanskih delavskih društev, ki so se izrekla za delavske zbornice in za sedaj še proti splošni volilni pravici, češ da ljudstvo še ni dovolj pripravljeno zanjo.

Bolgarija. Nekateri časopisi so pranehali izhajati v Bolgariji, ko se je premenila vlada, nekateri so pa z njo začeli. „Plovdiv“ in „Svoboda“ najglavnejši glasili Stambolova vlade pišeta proti novi vladi in njiju ostru pisava le dokazuje, da se tiskovna svoboda tudi pod novo vlado v Bolgariji ne bode dosti kratila. Prefekte v večjih mestih je vlada zamenila s svojimi pristaši, vse druge uradnike je pa pustila na svojih mestih. To je tudi pametno, ker z zamenjevanjem uradnikov bi le veliko izobraženih ljudi spravila v opozicijo. Na razpolago pa nova vlada tudi nima veliko zmožnih ljudi. Govorilo se je, da v kratkem dovoli nova vlada bolgarskim emigrantom povrat v domovino in pa pomilosti Karavelova, ali kakor se kaže, so to le želje nekaterikov.

Belgija. Veliko je veselje v belgijskih liberalnih krogih, da so zmagali vlado, če tudi so zmago dosegli le s pomočjo nekaterih konservativcev. Nadejali so se, da odstopi sedanja vlada, toda to se najbrž ne zgodi. Zbornica jej je dovolila potrebni budget za tekoča dela, torej lahko vlada do novih volitev. Če so liberalci zares kaj dosegli, pokazale bodo še le nove volitve. Ker bode konservativna vlada vodila volitve, liberalci nimajo baš upanja, da pri novih volitvah dosti pridobe. Posebno po kmetih liberalci nič ne pridobe, v mestih utegnejo nekaj mandatov pridobiti radikalci ali pa socialisti, ki pa tudi ne bodo vedno podpirali liberalcev. Zato smo prepričani, da liberalno veselje ne bode dolgo.

Maročansko vprašanje je zopet na dnevnem redu. Sultan je nanagloma umrl in novega vladarja pa nočejo priznati mnogi podložni manjši glavarji. Po vsej državi je vstaja. V Rimu, Madridu, Parizu in Londonu se bojé že propada maročanske države. Če propade, nastanejo boji za njeno nasledstvo. Govori se, da hočejo evropske zapadne vlasti podpirati novega sultana, da le ne pride do kacic večjih homatij. V Madridu se bajé snide posebna konferenca zastopnikov interesovanih vlastij, da se posvetujejo o maročanskih stvareh. Sploh pa še ni nič gotovega, če bode novi sultan mogel pokoriti uporne rodove. Na več krajev so se sicer že odposlale vladne čete, ali se ne vé, če kje ne potegnejo z vstaši.

Cerkveni letopis.

Poljski katoliški shod.

Že v drugo — 3. do 5. t. m. — so se zbrali Poljaki h katoliškemu shodu; v lasko leto je bilo kraljevsko stolno mesto Krakov, letos pa stari Poznanj mesto zborovanju. Udeležencev je bilo mnogo. Nadškof dr. Stablevski s posvečenima škofoma gdanjskim in poznanjskim je bil pri vseh slavnostnih sejah; duhovstva je bilo jako veliko število, tudi plemičev je bilo mnogo prišlo. Izmej pozdravov omenjamo, da so naši poslanci: Klun, dr. Gregorčič, dr. Gregorec, Globočnik in Nabergoj brzojavno pozdravili shod; mej zunanjimi zanimivostmi pa je najznačilnejše to, da je shod izbral za častnega člana mej drugimi tudi avstrijskega ministra Madejskega. Poljaki so v vseh svojih govorih poudarjali svojo narodnost, zahtevali v resolucijah poljski učni jezik za verouk, poljsko vseučilišče v Poznanju, obveznost poljskega jezika v ljudskih šolah, poljsko cerkveno petje itd.

Izmej govorov omenjamo posebej Volslegier-ov, ki je slikal žalostne socialne razmere. Iz Poznanja zahaja veliko število mladeničev in deklet v Sase na delo. Tam se izkvari duševno in telesno; največkrat tudi izgubi svojo vero in propade v socializem. Nekako krotko je opominjal tudi, naj se Poljaki varujejo židov; obsojal je sicer antisemitizem, vendar pa je svaril, naj ne kupujejo pri židih, marveč le pri svojih. Kot vzrok, da so krive prisega tako pogostne mej Poljaki, je navajal germanizovanje, ki prepreči vzgojo uma in srca. Vera, katere resnice so se jim podajale v tujem jeziku, postane kmalu brez moči. Ni čuda, da se širi socializem in nernavnost mej Poljaki.

Avstrijski državni poslanec dr. Kozlovski je govoril o časništvu in mej drugim izrekel to značilno, le prereresnično trditev: „Poljsko časništvo ima jedno veliko napako: svoj napuh. Pri tem hoče imeti povsod svoj pravin se izvanredno rado prepira.“ Poljsko časništvo naj se pred vsem navadi viteške, plemenite pisave in naj skuša spolnovati besede papeževe: „Napravite pred vsem dobro časništvo.“

Nekaterikrat se je izrekalo pri sejah zaupanje nemškemu cesarju in pri raznih prilikah udrihalo po Rusih, kar je seveda samo po sebi umevno. Sedaj, ko je papež izdal pismo poljskim škofom, pač smemo javno poudarjati, da naj Poljaki tudi za se izpolnjujejo to, kar jim svetuje imenovano pismo, naj se namreč skrbno varujejo vsake politične agitacije, vsega, kar bi moglo v Rusih vzbuditi sum o veleizdajstvu, o uporih itd., potem bo lažje braniti papežu zatirano katoličanstvo na Ruskem. Toda o tem ne marajo govoriti Poljaki nikoder in tudi v Poznanju niso.

O katoliškem življenju v javnosti se je malo sklenilo. Politika je po poljskih načelih — zvitno, previdno čakanje ugodnih trenutij, ko se da kaj vloviti. Ni dolgo, kar je Przegład, ki se imenuje katoliški, to načelo razvijal. Zato so sedaj delujoči poljski politiki v tem obziru pokvarjeni in nedostopni zdravim nazorom. Poljsko kolo je vsled tega največja ovira vsaki odločni akciji tudi v verskem obziru. Zato moramo le želeti, naj kmalu oživi mej Poljaki prava katoliška zavest, ki ne bo ugasnila na pragu zbornic, marveč, ki bo ondu tem bolj zažarela, koder so liberalci združeni s katoličani, tam so vedno poslednji na škodi. To vidimo vlasti pri poljskem kolu, ti stari, nenaravni, za razvoj pravičnega, uspešnega parlamentarnega življenja, izvanredno škodljivi koalicii. Verskega prepričanja je mej Poljaki še mnogo, kakor nam pričajo katoliški shodi. Bog daj, da bi po njih s tem prepričanjem se združila tudi — doslednost!

Slovstvo.

† **Stefan Buzolić.** Dne 10. t. m. je na naglem umrl v Zadru sloveči hrvaški pesnik in pedagog duhovnik Stefan Buzolić v 64. letu. Blizu trideset let je bil rajni ravnatelj moške učiteljske pripravnice in h krati vodja ž njo zvezanega učiteljskega semenišča. Razven mnogih pedagoških spisov se je proslavil z zbirko pesmij naslovljenih „Bog, rod i svet“ l. 1871., s prevodi laških pesnikov: Dante-a, Alfieri-a, Ariosta, Giustia, Leopardia, Manzonia, Tommasea in drugih, s prevodi iz francoščine (Lamartine), ruščine (Lermontov) in nemščine. Tudi v epičnih pesmih se je odlikoval. Bil je uzoren duhovnik in vnet, požrtvovalen rodoljub. Hrvatska je izgubila v njem jednega najboljših svojih sinov. Naj v miru počiva!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. junija.

(Slovenski rojaki!) Slovenci se ne moremo ponášati pred svetom, da bi jako častili za narod zaslužne može. Zarad skromnih svojih razmer smo napravili le nekaterim med njimi skromne spomenike, pomneč besede Slomšekove: „Kdor svojih slavni prednikov ne časti, njih vreden naslednik biti ne zasluži“. Med našimi slavni možmi pa ima odlično mesto Matej Cigale, ki ga šteje njegov življenjepisec, Ivan Navratil, med poglobitve stebre mili slovenščini in največje dobrotnike slovenskemu ljudstvu. Kot vrednik „Slovenije“ in „Državnega zakonika“ je s trudom priredil slovensko imenstvo za politiko in pravoznanstvo, kot urednik Wolfovega nemško-slovenskega slovarja je pomnožil naš jezikovni zaklad, z izbornimi spisi je čistil našo materinščino, z drugimi ji je gladil pot v šole in urade, pišč šolske knjige in prevajajoč potrebne obrazce in tiskovine. Matej Cigale je torej vreden, da se ga narod hvaležno spominja, in zato se je osnoval v njegovem rojstvenem kraju, v Črnem vrhu, odbor, da mu oskrbi spomenik, namreč spominsko ploščo na rojstveni hiši v Loméh in, ker je rojstvena hiša precej oddaljena od okrajne ceste, še drug spomenik v črnovrški vasi. Da bo pa spomenik dostojen slavnega moža, vljudno prosil podpisani odbor domoljube, naj k temu pripomorejo z blagohotnimi, če tudi z malimi prispevki. Sprejemalo jih bode uredništvo „Dom in Svet“-a in „Slovenca“ v Ljubljani in pa odbor za Cigaleto spomenik v Črnem vrhu nad Idrijo. Imena darovalcev se bodo objavljala v časopisu. — V Črnem vrhu, dne 1. rožnika 1894. — Odbor za Cigaleto spomenik.

(Ali je to pošteno?) „Narod“ je včeraj objavil dopis iz Idrije, v katerem dopisnik graja in to samo radi malostnih strankarskih ozirav one idrijske rudarje, ki so poslali zahvalnico poslancu Povše-tu, ker se je v svojem govoru spominjal tudi razmer idrijskih delavcev. Vsakdo privoščil idrijskim vrlim rudokopom kar le moč ugodnih razmer, vsakdo mora torej vesel biti, ako se jih kak poslanec spominja v državnem zboru v svojem govoru, naj bo to dr. Ferjančič ali vodja Povše, oba imata zato jednako pravico ozir. dolžnost. Zato pa ni pošteno da se zato v „Narodu“ jeden poveljuje, drugi pa graja. — Naravnost brezvestno pa je, kar dopisnik piše v „Narodu“ rekoč: „Vse to je podprl (namreč dr. Ferjančič) z zanesljivimi natančnimi podatki, katerih pa ni prejel od g. Stegnarja, kakor meni „Slovenec“, tudi ne od kakega drugega gospoda, temveč prejel jih je naravnost od nas rudarjev, zakaj le nam samim je stvar najbolj znana“. — Mi javno pozivljemo z ozirom na te besede dr. Ferjančiča pri njegovem poštenju, da varuje javno čast poslanca Stegnarja ter da pove, ali res ni prejel nobenih podatkov idrijskih razmerah od g. Stegnarja?

(Shod zaupnih mož „Slovenskega društva“ na Štajerskem) vrši se dne 20. t. m. popoldne v Celju. Povabila so se že razposlala. Poleg tega shoda napravi društvo še razna druga zborovanja glede celjske gimnazije, javnih napisov in preosnove davkov.

(Okrajni šolski nadzorniki za Istro) imenovani so: Nadučitelj Nik. Prodomo za italijanske šole v okraju Rovinj, Pazin in Polo; vadniški učitelj Franc Orbanich za italijanske šole v okraju Voloska in Kapodistrija, za italijanske šole v okraju Poreč kanonik Jan. Pesante v Poreču; vodja navtiške šole v Lussinu Evgen Gelcich za italijanske šole v lušinskem okraju; glavni učitelj Stefan Križnič v

Kapodistriji za slovenske in slovensko-italijanske šole v Pazinu, Pulju in Poreču, za slovenske šole v okraju Kapodistrija glavni učitelj Josip Kožuh v Kapodistriji, za slovenske šole v okraju Voloska nadučitelj Franc Uršič v Voloski, za slovenske šole v Lušinu vadniški učitelj Pavel Skopinac v Kapodistriji.

(Društvo za krščansko umetnost). C. kr. deželno predsedstvo za Kranjsko je ustanovitev „Društva za krščansko umetnost“ z odločbo 11. dne tega meseca dovolilo.

(Za Ciril-Methodovo družbo) darovali so duhovniki na dekanijski konferenciji v Ptuj 20 kron.

(Radeški most.) Iz Radeč se nam piše: V 31. številu „Slov. Naroda“ smo brali med dnevnimi novico o radeškem mostu. Narodov dopisnik z Zidanega mosta (mi bi rekli iz kraja St. Peter med Zidanim mostom in Loko) je res zelo skrben. Kako po očetovsko skrbi za radeški most! Kako se boji za njegov obstanek! Tudi mi bi skoraj vsakomur svetovali, da o času takih groznih „viharjev“ ne gre nihče čez most, ako noče v Savo frčati (bodisi da se že most podere, ali pa da človeka viharji pometó v vodo), ampak da se raje po brodu čez Savo prepelje, če se bode potem sploh še vozilo. Odkritosrčno hvaležni moramo biti pa Narodovemu dopisniku za njegov dopis zato, ker smo iz njega zvedeli, koga imamo prav za prav zahvaliti za hitro zgradbo mostu. Glej, glej, mi smo pa vedno mislili, da bi bili lahko več nego pol leta preje čez most hodili, če bi Potočinovi dediči ne bili za zgradbo mostu nič storili, ampak lepo roke križem držali! Kako se včasih človek pač moti! Sicer pa je treba dopis v „Narodu“ vzeti precej cum grano salis. Ne bode v taki nevarnosti naš most ne, saj ne bode iz papirja in tudi tisti „viharji“ niso tako silni, da bi človek po dopisnikovem opisu soditi moral, da so hujši od onih na tihem morji. Sploh vam pa na tihem lahko povemo, da nam ni neznan, kedo in zakaj je tisti dopis skoval.

(Poskušnja iz domače zgodovine.) Iz Maribora: Izvestno je vse hvale vredno, ako se mladina že rano začne zanimati za zgodovino in zemljepis svoje domače zemlje, a še večjo hvale zaslužijo možje, ki na razne načine vzbujajo v mladini zanimanje do preteklosti rodne zemlje. Tako se na vseh južnoštajerskih gimnazijah v IV. razredu predava še posebej navadno po jedno uro na teden štajerska zgodovina in zemljepis. Konec šolskega leta pa se vrši javen izpit, katerega se udeležé razni dostojanstveniki. Predmet ni obvezen, zato pa delajo izpit le tisti učenci, kateri se oglašé. Da bi se pa mladina rajše učila, obstoji posebna ustanova, iz katere se obdaré učenci, ki se pri tem izpitu najbolj odlikujejo. Prvo in drugo darilo sta navadno srebrni medalji. Druga darila pa obstojé v denarju ali pa v knjigah, kar priskrbe profesorji in prijatelji domače zgodovine. Na južnoštajerskih gimnazijah se odlikujejo v tem oziru skoraj vedno slovenski dijaki. Tako je bilo tudi letos v Mariboru. Skušnja se je vršila dne 9 t. m. in oglasilo se je devet slovenskih četrtošolcev, nemških pa — nobeden! Kako jih je bilo lepo videti te čvrste slovenske sinove, kako so stali neustrašeno ter vedrih, jasnih lic pred spraševalno komisijo. Še lepše pa jih je bilo slišati, kako ponosno in točno so odgovarjali na razna vprašanja. Da, znali so tako dobro, da je bila komisija v zadregi, kateremu bi odločila prvo darilo. Čast vrlim slovenskim dijakom. — Tu pa moramo zlasti poudarjati, da je izmej teh devet učencev sedem iz slovenske vspelednice! To je torej zopet nov in jasen dokaz, kako vrolo vspevajo slovenske vspelednice v Mariboru in kako živo jih potrebuje i Celje.

(Hajdijnsko bralno društvo.) Piše se nam: V zadnji št. „Slov. Gospodarja“ smo z veseljem čitali, da so v Hajdinju pri Ptuj osnovali „Kmetijsko bralno društvo“. Ko bi mogel slutiti, da cenjeni Vaš list tudi na Hajdinjo zahaja, vprašal bi gg. osnovatelje najnovejšega bralnega društva, so-li liste: Domovina, Rodoljub, Zvon naročili za-se ali za kmetjsko ljudstvo?? Radovednež.

(Koroške novice.) Hudo neurje je napravilo konec minolega tedna na Zgornjem Koroškem, zlasti okrog Spitala, mnogo škode. — „Žitarec“, ki je bil svoje dni jako čislán celó na španjskem dvoru, dosedaj prav ugodno kaže ter obeča dobro letino. — „Südmark“ prav vztrajno in z mnogimi napori „rešuje“ ubogo nemštvo. Z mnogo radostjo poročajo nemški naši listi, da je dala nekemu koroškemu kmetu posojilo (!) 250 gld. in podarila (!) neki dekli 10 gld., da je mogla povrniti se na Koroško!

No, le tako naprej, potem gotovo oče Mihelj še ni propal!

(Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske) vršil se je danes 14. t. m. v dvorani mestne hiše. Zbralo se je do 100 udov, večinoma posestnikov. Tudi duhovščina, učiteljstvo in veliki posestniki so bili primerno zastopani. C. kr. deželno vladno je zastopal deželno vladno tajnik pl. Laschan, kateri je mesto vladnega svetnika Dralke odločen stalnim vladnim zastopnikom pri družbi. Deželni odbor je zastopal deželni glavar Detela. Družbin predsednik, cesarski svetnik g. Ivan Murnik je ob 9. uri otvoril zborovanje. Pozdravil je vladnega zastopnika in deželnega glavarja, proseč jih, naj blagovoljno vsak svojem delokrogu podpirata delovanje prekristne družbe. V svojem odgovoru zagotavljata oba simpatije, katere ima vlada in deželni zastop za družbo. G. deželni glavar zlasti čestita družbi na nje napredku, ter pravi, da je posebno to veselo znamenje, ker ne narašča samo število udov, ampak da so podružnice tako pridne in delavne. Tajnik, Gustav Pirc poroča obširno o društvenem delovanju v letu 1893, katero je 127. njenega obstanka. Njegovo poročilo se je brez ugovora z odobravanjem sprejelo. Član glavnega odbora g. Lenarčič, poroča o računskem sklepu za leto 1893 in o proračunu za leto 1895. Poročilo se je sprejelo brez ugovora. Po predlogu odbora se potrdi več na novo ustanovljenih podružnic. Izmed predlogov podružnic za danes omenjamo le važen predlog, naj se zakon o povzdigi govedarstva premeni. Dosedanji odbornik, knezoškofjski tajnik, č. g. Šiška je bil zopet voljen s 44 glasovi od oddanih 86 glasov. — Nekateri odborniki so, kakor se je slišalo pred in med zborovanjem, agitovali za Nemca grofa Barbo-ta, kateri je dobil 27 glasov. — Učitelj g. Skala je predlagal, naj se o priliki desetletnice tajnikovanja tajnik Pirc v znamenje hvaležnosti imenuje častnim ravnateljem. Sploh se dobé ljudje, ki gosp. tajniku ob vsaki priliki in nepriliki izražajo t. zv. „hvaležnost in zaupanje“. Drugim se zdi to tendencijozno in — otročeje! Predsednik je vsled tega predloga prekinil zborovanje. Med tem pa je odšlo iz dvorane toliko udov, da je bilo splošno mnenje — da zbor, ko je se je glasovalo o častnem naslovu tajnikovem, ni bil sklepčen, ker ni bilo več 30 udov navzočih.

(Župnija Gomilska) podeljena je č. g. Franc Skorjancu, župniku v Reki.

(Tajni svetnik) je imenovan predsednik graškega deželnega nadsodišča prof. Gleisbach.

(V Maribor) došel je v ponedeljek cesarski namestnik baron Kübeck nadzorovat ondotne urade. Obiskal je tudi mil. knezoškofa.

(Umrl) je v Feldbachu gosp. Andrej Vođeb, duhoven lavantinske škofije, v 69. letu. Naj v miru počiva!

(Kneippovo zdravilišče v — Št. Vidu nad Ljubljano). Zadnji čas organizovalo se je v Ljubljani društvo za ustanovitev zdravilišča v Št. Vidu nad Ljubljano, in sicer po Kneippovi metodi, t. j. slično onemu v Kamniku. Dotičnih, deželni vladi predloženih pravil pa le ta ni potrdila zaradi formalnih nepravilnosti.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 3. do 9. dne t. m. je bilo v Ljubljani 13 živih in 1 mrtev rojen, 22 jih je pa v tem času umrlo. Umrl je 1 za škarkarico, 5 za jetiko, 2 za vnetjem sopilnih organov, 1 za želodčnim katarom, 1 vsled mrtvouda, 2 vsled starostne oslabelosti, 10 za različnim boleznimi. Mej umrlimi je 6 tujcev in 8 iz zavoda. Zboleli so trije za škarkarico in 2 za davico.

(Ustanovitev „pekovskega delavskega društva“). V ponedeljek 21. t. m. ob 2. uri popoldne, vrši se pri Lozarju shod tukajšnjih pekov. Na dnevnem redu je mej drugim: „Nedeljski počitek“ in ustanovitev društva za pekovske delavce.

(Preradovičev spomenik). Iz Zagreba: Zagreb dobi v kratkem zopet lep spomenik pesnika Preradoviča. Kakor je poznato, žrtvoval je v to svrhu dr. pl. Miletić 12.000 for., a izdelal ga bode še to leto naš glasoviti umetnik Rendić. Postavili pa bodo spomenik 8. septembra. Le za prostor temu spomeniku se ne more naše mestno starešinstvo tako lahko odločiti. Sprva so mislili postaviti spomenik ob desni strani akademijske palače, kjer bi se sčasoma na levej strani imel povzdigniti drugi spomenik prepodritelju hrvatske ideje Gaju. Darovatelj pa želi, da pride spomenik na severno stran Zrinjevca in sicer na ono mesto, kjer zdaj stoji meteorološki slop. To bi bilo morda zares najprikladnejše mesto za tak spo-

menik, če se ne misli za zdaj Gaju napraviti enak ter ju postaviti z ene in druge strani akademije.

(Starčević dom.) Iz Zagreba: Tudi Starčeviću domu se položi v kratkem temeljni kamen, in sicer že 26. junija na prav slovesen način. Ravno na ta dan je dr. Ante Starčević pred 33 leti prvi-krat v hrvatskem saboru govoril znamenit svoj govor, v katerem se zrcali ideja stranke prava. Od tega časa pa do dandanes ostal je Starčević zvest svoji ideji ter si stekel mnogo zaslug za probujenje hr- vatske zavesti. Zategadel hočejo njegovi privrženci ta dan poslati najsvetejši ter svojem voditelju v spomin položiti temeljni kamen zgradi, ki bode nosila njegovo ime. Vstrajni domoljub je tudi za- služil to počast.

(Jugoslovenska akademija) je sklenila, da se- zida veliko palačo ter tako vloži svoj denar v nepre- mično posestvo, katero bi dajalo vsaj s početka tudi večje obresti, nego navadne posojilnice. Ta sklep aka- demijskega gospodarskega odbora je vsakdo odobra- val, ker bi se s tako palačo polepšalo mesto, in ker bi akademija bila bolj varna za svoj imetek. Bil je razpisan že natečaj za načrte in eden od njih spre- jet. Ali pri natančnem pregledovanju se je opazilo, da načrt ni točno izdelan in da bi mogel potem proračun biti mnogo večji, nego je bil s početka opre- deljen za zidanje. Ker se je v to zadevo vmešala tudi še vlada kot nadgledna oblast, sklenil je go- spodarski odbor akademije za zdaj ne zidati ome- njene palače. Pokojni dr. Rački je bil prvi, ki je želel, da se ta njegova ideja izvede, a gotovo bi se tudi bila izvršila, da ga ni smrt poprej pobrala, kajti bil je mož pogumen in podvzeten ter se ni dal pre- plašiti od nobene zapreke. Nadjamo se pa, da se bode tudi ta zadeva rešila povoljno za akademijo.

Društva.

(Narodni dom). Vabilo na nadaljevanje red- nega občnega zbora društva „Narodni dom“ v so- boto dne 16. junija l. l. ob 1/8. uri zvečer v čital- niških prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo tajnikovo. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Poročilo pregledovalnega odseka. 4. Volitev jednega člana upravnega odbora. 5. Volitev jednega člana pregledovalnega odseka. 6. Posamezni nasveti in predlogi. V Ljubljani, dne 9. junija 1894. Predsednik: dr. vitez Bleiweis-Trste- niški.

Telegrami.

Dunaj, 14. junija. Poljedelski minister je imenoval domenskega upravitelja Ferdi- nanda Marinigo Klano gozdnim oskrbnikom (Forstmeister) pustivši ga na sedanjem mestu.

Praga, 13. junija. Mestni magistrat je pozval vse posestnike, ki so napravili na svoje hiše tablice z nemškimi napisi, da jih v 14 dneh odpravijo ali se pa pritožijo proti temu pozivu.

Sv. Hipolit, 13. junija. Danes dopolu- dne je bila slovesna intronizacija škofa Röss- lerja v škofijski cerkvi, katere se je udele- žilo mnogo duhovščine in ljudstva.

Levov, 13. junija. Nadvojvoda Albrecht obišče dne 16. t. m. tukajšnje razstavo.

Budimpešta, 13. junija. Gospodarski odsek zbornice poslancev je vsprejel rusko pogodbo.

Sredec, 13. junija. Knez Ferdinand je odpotoval v Kazanlik, kjer ostane več dni.

Berlin, 13. junija. Pri zidanju neke nove hiše se je podrl oder. Jeden delavec je mrtev, trije težko ranjeni.

Pariz, 13. junija. V današnji seji zbor- nici poslancev predlagal je Turelle, da se

uporablja proti Avstriji občni računski tarif in še poleg tega vpeljejo posebni varstveni tarifi proti Avstriji. Utemeljeval je ta predlog s tem, da Avstrija pospešuje trgovino z ita- lijanskimi pridelki na škodo francoskim.

Pariz, 13. junija. Iz Bangkoka se po- roča, da so mandarina Phrayota obsodili v 20letno prisilno delo.

Bruselj, 13. junija. Zaprli so nekega človeka, o katerem mislijo, da se je ude- ležil atentata v Lüttichu in je znan pod napačnim imenom barona Ungern-Stern- berga.

Carigrad, 13. junija. Govori se, da v kratkem pride semkaj egiptski podkralj.

Rim, 14. junija. Poročila o nevarnih razmerah v Siciliji so neutemeljena. Štrajki delavcev v žvepljenih rudnikih nimajo nikoli značaja generalnega štrajka. V zvezi so spadajoča cena žvepla, ali že pojemljejo. Povsod je mir. (?)

Vico-Equense, 13. junija. Nicotera je danes ob 11. uri 30 minut dopoludne umrl.

London, 13. junija. Lord Coleridge je umrl.

London, 13. junija. Japonci poslali so močne čete na Koreo v varstvo svojih ko- ristij.

London, 14. junija. Pri včerajšnjem slavnostnem obedu pri vojvodi Yorku nagla- šal je Rosebery, da je angleška politika le mirovna in defenzivna. Smrt maročanskega sultana bi pa utegnila imeti neprijetne po- sledice, ako ne bi bili evropski državniki modri in zmerni.

Tanger, 14. junija. Semkaj je prišla angleška ladija „Bramble“. Sultan Abdul Aziz maršira z vojniki v Fez.

Umrlj so:

12. junija. Ana Gregorka, poštnega odpravnika hči, 6 let, Kolodvorske ulice 28, jetika.

13. junija. Terezija Bolc, zasebnica, 72 let, Sv. Petra cesta 20, otrpjenje pluć.

V bolnišnici:

12. junija. Franc Slivar, gostač, 74 let, cystitis purulenta.

Tujci.

12. junija.

Pri **Stonu**: Dr. Edm. pl. Mojsisovits, dr. Emilj Reif, Kreiner, Fischer, Potykar, Werner, Grader, Boschan z Du- naja. — Mitzky iz Maribora. — Trost iz Celovca. — Klepač iz Prezida. — Ogoreutz, Schwarz iz Novega Mesta. — Gre- gorčič iz Gradiške. — Ogoreutz iz Konjic.

Pri **Maliču**: Dr. J. baron Krükel, Schwarz, Grünhut, Figdor, Stern z Dunaja. — L. Breitschloss iz Norimberka. — Kohn iz Prage. — Čanič, Rossi iz Trsta. — Winter iz Gorice. — Kopetzky iz Beljaka. — Weber iz Schlukenau-a. — Birnbaum iz Teplíc. — Zeilinger iz Bele Peči. — Potz iz Gradca.

Pri **bavarskem dvoru**: Handler z Dunaja. — Hönig- mann, Handler iz Kočevja. — Rihteršič iz Srednje Vasi. — Marusnig iz Trsta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Hofmann z Dunaja.

Pri **avstrijskem caru**: Smutz, Eder z Dunaja. — Texter iz Gradca.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mm
		srakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
opazovanja						
7. n. zjut.	721.0	8.8	sl. svzh.	oblačno	20.00	
2. u. pop.	720.4	19.2	zm. jzap.	"	dež	
9. u. zveč.	720.9	11.6	sl. jzap.	"		
Srednja temperatura 13.2' za 5.2 pod normalom.						

Dunajska borza.

Dne 14. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 20 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 . 20 .
Zlata renta 4%, davka prosta	120 . 80 .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 . 95 .
Akcije avstro-ogerske banke, 800 gld.	986 . — .
Kreditne sroke, 180 gld.	350 . 75 .
London, 10 funtov strl.	125 . 20 .
Napoleonador (20 fr.)	9 . 97 .
Cesarski cekini	5 . 91 .
Nemških mark 100	61 . 32 1/2 .

Dne 13. junija.

Ogerska zlata renta 4%	120 gld. 65 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . 10 .
4% državne sroke l. 1854., 250 gld.	147 . 25 .
5% državne sroke l. 1860., 100 gld.	157 . 75 .
Državne sroke l. 1864., 100 gld.	197 . — .
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 . 50 .
4% kranjsko deželno posojilo	97 . 60 .
Kreditne sroke, 100 gld.	195 . 75 .
St. Genois sroke, 40 gld.	69 . 50 .

Dva parna stroja

s 30 oziroma 50 konjskimi silami in **parni kotel**, oddajo se zaradi pretvorjenja to- varne. Stroja in kotel so še v vršbi na ogled.

Vpraša naj se v **paromlinu v Celju, Štajersko.**

332 3-2

Leopold Tratnik

prej M. Schreiner,

pasar in zlatar,

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 29,

priporoča prečastiti duhovščini, cerkvenim predstoj- nikom in slav. občinstvu svojo

najstarejšo in najboljše urejeno delavnico za izdelovanje različne

cerkvene posode in orodja.

Vsakatero naročilo izvrši kar možno hitro na- tančno po cerkvenih pravilih in lepih vzorcih v raznih slogih. — Na željo prečasti in spošt. naroč- nikov pošlje načrte ali že izgotovljene predmete rad vsakomur na ogled.

Staro blago popravi, prenovi, pozlati, posebri in poniklja po najnižji ceni. 311 26-3

1894

Vozni red

železničnih prog na slovenskem ozemlju:

Ljubljana-Dunaj; Ljubljana-Trst; Sv. Peter-Reka; Nabrezina-Gorica; Zidan most-Zagreb; Celje-Velenje; Spielfeld-Radgona-Ljutomer.

Ljubljana-Trbiž-Dunaj; Ljubljana-Novo mesto-Straža; Ljubljana-Kočevje; Ljubljana-Kamnik

dobiva se komad po 10 kr. v Katol. Bukvarni in Katol. Tiskarni, pri Ničmanu in A. Turku.

Najsigurnejše in najboljše nalaganje glavnice

je v

4% zastavnih pismih gališkega zemljiško-kreditnega društva.

Isti osiguravajo

več nego 4odstotno obrestovanje

ter so

pupilarno varna, davka in fatiranja prosta, sposobna za kavcije,

osebno za vlaganje občastniških ženitvenih kavolj; razven teh prednostij je vrednost vsacih 100 gld. za- stavnih pisem osigurana z gld. 253.33 hipotekarne vrednosti.

Ta zastavna pisma dobiti so po dnevnem kurzu pri

J. C. Mayerju, menjalnica in bančni zavod v Ljubljani.

295 9

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba „**MERCUR**“ Wolfzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.